

et egentligt forbud. Derfor er vi selvfølgelig med i det forslag til vedtagelse, som er fremsat af hr. Søren Søndergaard også på vores vegne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Tak til ordføreren. Hr. Søren Søndergaard som ordfører for forespørgerne.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil da godt sige tak for diskussionen.

Når man hører på Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti og ministeren, virker det, som om de fire parter er i vildrede med, hvad de egentlig mener, for jeg hører tydeligt to forskellige synspunkter.

Jeg hører et synspunkt, der siger: Ja, egentlig går vi ind for et stop for produktion, for salg, for brug af klyngebomber, men det kan vi ikke komme igennem med. Derfor vælger vi noget andet. Hvis vi prøver at gå efter dette stop her og nu, så vil vi bare få tingene til at gå i sort, og vi vil ikke kunne komme igennem med de konkrete fremskridt, der ligger. Det er det ene synspunkt, der klart bliver givet udtryk for.

Det andet synspunkt, der meget klart bliver givet udtryk for ikke mindst af hr. Helge Adam Møller, er, at klyngevåben sådan set er et godt våben, ikke fordi hr. Helge Adam Møller kan lide det på nogen måde – det gav hr. Helge Adam Møller tydeligt udtryk for, det kunne han bestemt ikke – men sammenlignet med det, der var alternativet, var det et bedre våben. Det, man så skulle sørge for, når det så var blevet affyret, hvis ikke det var sprunget, var selvedstruktionsmekanismer, sådan at ikke efterfølgende uskyldige på det tidspunkt blev ramt. Hr. Helge Adam Møllers argument var jo, at anvendelse af artillerigranater ville skabe lige så mange civile ofre som brugen af klyngebomber og måske endda flere.

Kl. 15.15

Det er to forskellige synspunkter, og jeg synes jo, at det kunne være rart, når nu at de tre partier er samlet om et forslag til vedtagelse, at de prøvede at præcisere, hvilket et af de to synspunkter de står for, eller om de er uenige. Det er jo ikke nogen skam at være uenig, især ikke i et parlament, men det kunne da være interessant at få klarhed over, hvilken linje der egentlig er linjen, ellers så står vi jo tilbage med, må jeg sige, mildest talt en rimelig stor forvirring på det her spørgsmål.

Derudover vil jeg sige, at jeg selvfølgelig er meget enig med hr. Troels Lund Poulsen i, at vi

ikke kan stoppe krig på jord, det er fuldstændig rigtigt. Men det, der har været formålet med indsatsen her, har sådan set også været mere begrænset. Det har været at prøve at lave et stop for brug og produktion og salg af klyngebomber på linje med en lang række andre våben, som er forbudt, fordi det har en særlig negativ effekt i forhold til uskyldige mennesker. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt det slår soldater ihjel og er effektivt til at slå soldater ihjel. Det er et spørgsmål om, at det har nogle negative konsekvenser i forhold til uskyldige mennesker.

Her vil jeg godt understrege, at for os er det selvfølgelig vigtigt, at det har en negativ effekt i forhold til uskyldige, efter at det er blevet affyret og er landet, hvis det ikke eksploderer, men det er lige så vigtigt for os, at det har en negativ effekt i forbindelse med selve affyringen, fordi det altså rammer over så stort et område og dermed rammer meget tilfældigt.

Det er altså også det, der gør, at vi bare i Irak har set, og det er til hr. Jeppe Kofod, tusind, der er blevet dræbt. Det er ikke tusind, der er blevet dræbt eller såret, det er tusind, der er blevet dræbt ifølge Human Rights Watchs opgørelse, og det antal, der er blevet såret, er faktisk ukendt. Så det er en fantastisk stor gruppe civile, som er blevet berørt af det her.

Den sidste ting, jeg vil sige, er, at jeg synes alligevel, at det har været en positiv diskussion. Grunden til, at den har været positiv, er, at vælgerne nu har fået endnu en klar ting at tage stilling til ved det kommende folketingsvalg. Hvis man stemmer på Socialdemokratiet, på SF, på Det Radikale Venstre, på Kristendemokraterne eller på Enhedslisten, og hvis der er tilstrækkelig mange, der gør det, og man får en ny regering, ja, så får man en regering, der arbejder for et moratorium for produktion, salg og brug af klyngebomber.

Det kan folk jo tage stilling til. Folk kan være enige med hr. Helge Adam Møller og sige, det ikke er nogen god idé, og så kan de selvfølgelig, hvis de tillægger det afgørende betydning, vælge de nuværende regeringspartier. Men er det noget, man tillægger betydning, er det noget, hvor man bakker op om bl.a. den aktivitet, som har været gennemført af Folkekirkens Nødhjælp og mange andre humanitære organisationer, så er det altså sådan nu, at der er et klart parlamentarisk alternativ, der er en anden klar parlamentarisk mulighed end at fortsætte ud ad den slagne vej. Og det synes jeg er et positivt resultat af denne debat.